

Uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 22.07.2020r. sygn. akt II W 560/19

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 grudnia 2018 roku około godziny 01.40 obwiniony A. B. jechał swoim samochodem marki B. o nr rej. (...) drogą nr (...) przez miejscowość D.. Obwiniony nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa podczas jazdy samochodem. Po zjechaniu ze skrzyżowania o ruchu okrężnym dróg DK (...) 632 w miejscowości D. obwiniony został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariusza asp. P. G. pełniącego służbę wspólnie z asp. M. G. z Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w L. w związku z podejrzeniem popełnienia wykroczenia z art.97 k.w. w zw. z art. 39 ust.1 ustawy prawo o ruchu drogowym . tj jazdę bez zapiętych pasów bezpieczeństwa. Z uwagi na brak pobocza po prawej stronie jezdni funkcjonariusz wydał kierującemu polecenie aby zatrzymał się w pobliskiej zatoczce autobusowej znajdującej się po przeciwnej stronie ulicy, aby bezpiecznie przeprowadzić czynności służbowe związane z kontrolą. A. B. przez uchyloną szybę odmówił zatrzymania pojazdu we wskazanej mu przez policjanta zatoczce twierdząc, że nie może przejechać podwójnej ciągłej linii gdyż „naraża go to na niebezpieczeństwo”. Po chwili obwiniony zjechał jednak we wskazane miejsce i wówczas po wylegitymowaniu i sprawdzeniu danych asp. P. G. zaproponował obwinionemu mandat karny w kwocie 100 złotych i 2 punkty karne za brak zapiętych pasów bezpieczeństwa podczas jazdy samochodem. Obwiniony nie tłumaczył braku zapiętych pasów bezpieczeństwa ani nie okazywał funkcjonariuszom żadnych dokumentów w tym zakresie tylko odmówił przyjęcia mandatu i zanegował uprawnienia funkcjonariuszy prowadzących kontrolę drogową. A. B. stwierdził, że kontrolujący go funkcjonariusze są nietrzeźwi i w związku z tym zadzwonił na numer alarmowy policji celem zawiadomienia o przestępstwie. Z tego powodu dyżurny KPP L. wysłał na miejsce kontroli oficera nadzorującego służbę na terenie KPP L. asp. sztabowego J. W., który po przybyciu na miejsce sprawdził stan trzeźwości obu funkcjonariuszy P. G. i M. G.. Wynik badania A. potwierdził iż obaj funkcjonariusze są trzeźwi.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

- częściowo wyjaśnień obwinionego A. B. (64-65)
- zeznań świadków M. G. k.65a-66, P. G. k. 66-67, J. W. k.82-83
- notatek urzędowych (k.1-2)
- informacji z rejestru PESEL k.3
- informacji o popełnionych wykroczeniach k.5 ,39
- sprzeciw k.27
- KRR k. 40
- dokumentacja medyczna k.63

Obwiniony A. B. ma 64 lata, jest kawalerem, jest zatrudniony na część etatu w spółce (...) i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 500 złotych netto miesięcznie, nie posiada nikogo na utrzymaniu, posiada samochód B. z 2004 roku , nie był karany, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.

Obwiniony A. B. w postępowaniu przed Sądem nie przyznał się do zarzucanego mu czynu z art. 66§1 k.w. i wyjaśnił, że nie zawiadamiał iż kontrolujący go w dniu 14.12.2018 roku funkcjonariusze policji są pod wpływem alkoholu. Wskazał, iż ma wobec nich podejrzenia o charakterze kryminalnym jak również wskazał iż mogli być pod wpływem substancji odurzających. Obwiniony przyznał iż w dniu zdarzenia został zatrzymany do kontroli drogowej i nie chciał wykonywać poleceń funkcjonariusza bo narażały go na niebezpieczeństwo ze strony innych użytkowników jazdy. Przyznał, iż jeździ bez zapiętych pasów bezpieczeństwa w samochodzie od czasu operacji na kręgosłup w 2010 roku. Stwierdził iż posiadał zaświadczenie lekarskie jednak kontrolujący nie chciał go oglądać. Obwiniony podał,

że kontrolujący go funkcjonariusz zachowywał się dziwnie i podejrzewa iż znajdował się pod wpływem narkotyków jednak nie został on zbadany narkotestem. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego w zakresie w jakim przyznał, iż podczas jazdy samochodem nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. W tym zakresie jego wyjaśnienia są zgodne z innymi dowodami tj. zeznaniami świadków M. G., P. G., J. W.. W pozostałym zakresie Sąd uznał jego wyjaśnienia za nielogiczne, sprzeczne z zebranymi w sprawie dowodami oraz ukierunkowane na uniknięcie odpowiedzialności za popełnione wykroczenia.

Świadkowie M. G. i P. G. spójnie zeznali, że w dniu 14 grudnia 2018 roku około godziny 01.40 obwiniony A. B. został zatrzymany do kontroli drogowej kiedy jechał swoim samochodem marki B. o nr rej. (...) nie mając zapiętych pasów bezpieczeństwa. Świadkowie wskazali, że kiedy na polecenie P. G. obwiniony zatrzymał się na środku jezdni od początku nie wykonywał poleceń funkcjonariuszy. Nie chciał zjechać pojazdem we wskazaną mu przez policjanta zatoczkę autobusową, twierdząc, że „naraża go to na niebezpieczeństwo”. Po chwili zjechał we wskazane miejsce i po wylegitymowaniu gdy asp. P. G. zaproponował mu mandat karny w kwocie 100 złotych i 2 punkty karnych za brak zapiętych pasów bezpieczeństwa podczas jazdy samochodem, odmówił jego przyjęcia. Obwiniony zadzwonił na numer alarmowy policji celem zawiadomienia iż kontrolujący go funkcjonariusze są nietrzeźwi. Dyżurny KPP L. wysłał na miejsce kontroli do miejscowości D. oficera nadzorującego KPP L. asp. Sztabowego J. W., który po przybyciu na miejscu zbadał obu obwinionych P. G. i M. G.. Wynik badania A. nie potwierdził, aby funkcjonariusze byli nietrzeźwi. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków albowiem są one logiczne wzajemnie się uzupełniają z innymi dowodami zebranymi w sprawie tj. zeznaniami świadka J. W. oraz nie zawierają istotnych sprzeczności, by były w stanie podważyć zaufanie Sądu, co do szczerości tych zeznań.

Świadek J. W. zeznał, że w dniu 14.12.2018 roku z polecenia dyżurnego KPP L. pojechał na miejsce kontroli drogowej w miejscowości D. w związku ze zgłoszeniem przez obwinionego A. B. faktu nietrzeźwości kontrolujących go funkcjonariuszy. Na miejscu przebadał A. asp. P. G. i asp. M. G.. Badania nie potwierdziły zgłoszenia obwinionego iż w/w funkcjonariusze są nietrzeźwi. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem w sposób spójny i konsekwentny zrelacjonował on przebieg i okoliczności związane z kontrolą i zachowaniem obwinionego.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów, gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 97kw, który jako kierowca samochodu podczas jazdy samochodem nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa. Zgodnie z dyspozycją art.39 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem podczas jazdy jest obowiązany korzystać z pasów bezpieczeństwa. Sąd przeanalizował przedłożoną przez obwinionego dokumentację medyczną oraz wystawione zaświadczenia lekarskie, iż może on nie zapinać pasów bezpieczeństwa podczas jazdy samochodem, jednak pierwszy z tych dokumentów został wystawiony począwszy od dnia 01.01.2019 roku zaś kontrola będąc przedmiotem postępowania miała miejsce w dniu 14.12.2018 roku co w ocenie Sądu pozwala stwierdzić iż obwiniony wypełnił znamiona przypisanego mu wykroczenia z art. 97k.w. Analiza zebranego materiału dowodowego pozwala stwierdzić, że obwiniony zrealizował również znamiona wykroczenia z art.66§1 k.w. którego dyspozycja stwierdza, że popełnia wykroczenie kto, chcąc wywołać niepotrzebną czynność, fałszywą informacją lub w inny sposób wprowadza w błąd instytucję użyteczności publicznej albo organ ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny do 1500 zł. Obwiniony zgłaszając na telefon alarmowy dyżurnemu KPP L. fałszywą informację, iż kontrolujący go funkcjonariusze policji na służbie są nietrzeźwi swoim zachowaniem wypełnił znamiona przypisanego mu wykroczenia z art.66§1k.w.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że wina obwinionego A. B., który dopuścił się przypisanych mu wykroczeń jest niekwestionowana. Sąd uznał go za winnego obu zarzucanych czynów i skazał na podstawie art. 66§1kw w zw. z art. 9§2kw oraz wymierzył mu karę grzywny w kwocie 500 złotych uwzględniając rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej jego wykroczeniami, stopień winy, pobudki, sposób działania a także cele kary w

zakresie jej społecznego oddziaływania oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do obwinionego uwzględniając jego sytuację majątkową i osobistą. Aktualna sytuacja majątkowa obwinionego przemawiała w ocenie Sądu za zwolnieniem go z obowiązku poniesienia kosztów postępowania i obciążeniem nimi Skarbu Państwa. Orzeczenie w tym przedmiocie znajduje uzasadnienie w treści art.121§1 kpk w zw. z art.624§1k.p.k. Na podstawie art. 618§1pkt 11 kpk Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) kwotę 126 złotych powiększonych o należną stawkę podatku VAT za obronę oskarżonego z urzędu.